

Sveto Rešnje telo in kri C

"Vi jim dajte jesti!"

Vsi so jedli in se nasitili. (Lk 9,13.17)

Prvo berilo

1 Mojzes 14,18-20

Tiste dni je sálemski kralj Melkízedek prinesel kruha in vina. Bil je duhovnik Najvišjega Boga in je blagoslovil Abrama, rekoč: "Abram, blagosloví naj te Bog Najvišji, ki je ustvaril nebo in zemljo! In slavljen bodi Bog Najvišji, ki ti je dal v roke tvoje nasprotnike!" Potem mu je Abram dal desetino od vsega.

Drugo berilo

1 Korinčanom 11,23-26

Bratje in sestre, jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izróčil: Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in se zahvalil, ga razlomil in rekel: "To je moje telo, ki je za vas. To delajte v moj spomin." Prav tako je vzel po večerji tudi kelih in rekel: "Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. Kólikorkrat boste pili, delajte to v moj spomin." Kajti kólikorkrat jeste ta kruh in pijete kelih, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride.

Evangelij

Luka 9,11b-17

Tisti čas je Jezus množicam govóril o Božjem kraljestvu in ozdravljaj vse, ki so bili potrebni ozdrávljenja. Medtem se je dan začel nagibati. Pristopili so dvanajstéri in mu rekli: "Odpústi množico, naj gre v bližnje vasi in zaselke, da prenoči in si najde živeža; tukaj smo na pustem kraju." Dejal jim je: "Vi jim dajte jesti!" Oni pa so rekli: "Nimamo več kot pet

hlebov in dve ribi, razen če gremo in kupimo hrano za vse te ljudi." Bilo pa je tam okoli pet tisoč mož. Dejal je svojim učencem: "Posédite jih v skupine približno po petdeset." Storili so tako in vse posedli. Tedaj je vzel tistih pet hlebov in dve ribi, se ozrl v nebo, jih blagoslôvil, razlômil in dajal učencem, da so jih delili med množico. Vsi so jedli in se nasitili. Pobrali so, kar jim je ostalo, in s temi koščki so napolnili dvanajst košar.

V razmislek

Na praznik Svetega rešnjega telesa se cerkev spominja ustoličenja evharistije pri svetem obhajilu. Danes postane to, kar cerkev obhaja skozi celo leto, središče slavlja – sprememba kruha in vina v Kristusovo telo in kri. Evharistija je zakrament, katerega pomen gre daleč preko vidnega.

Mnogim je (postala) ta skrivnost nerazumljiva, saj do nje nimajo (več) dostopa. Postavlja se vprašanje, mogoče veliko bolj močno kot pri drugih verskih resnicah – kaj se tu pravzaprav dogaja? Kaj ima vse to veze z mojim življenjem?

Izvor praznika je v prazniku pashe, ki se spominja konca zatiranja in velike osvoboditve Izraela, tistih veličastnih Božjih del, ki predstavljajo bistvo judovske vere. In pri tem posebnem prazniku, zadnjem, ki ga Jezus obhaja s svojimi prijatelji pred svojo smrtjo, igrata kruh in vino posebno vlogo. Kruh je simbol vsakdanjika, truda in človeškega dela, simbol tega kar nas zbližuje in od česar živimo. Vino je simbol praznika in veselja, simbol tega kar nas razvedri in tudi vsega, kar zmore potešiti našo žejo po življenju. In sedaj je postal ta kruh in to vino del dogodka, ki se ga spominjamo pri vsaki sveti maši in še posebej na današnji praznik – Kristus nam ponudi, da se obdarujemo z Njegovo prisotnostjo v čisto vsakdanji prehrani. Ne gre za kruh in vino, temveč za izkušnjo "obhajanja" s samim Kristusom, za izkušnjo, da želi Božja resničnost postati eno z vsakim človekom vse do zadnje celice njegovega telesa. In še en vidik naše vere lahko vidimo tu – Kristus želi bivati pri nas v preprostem kruhu, v navadnem vinu. Bog, ki nas želi razsvetliti, se je sam poimenoval "jaz sem z vami". "Jaz sem z vami" se vedno znova razdaja, da se tudi mi podarjamo drugim. Evharistija je dar za naše življenje, ki nas želi ozavestiti, kako lahko nekaj vsakdanjega postane kraj srečanja z Bogom. V vseh stvareh... Bog...

V mnogih krajih bodo danes nosili Kristusovo telo v slavnostnih procesijah po ulicah, po svetu, v katerem živimo in delamo. Prisotnost Kristusovega telesa na našem svetu želi predvsem danes pokazati prisotnost Boga v naši vsakdanjosti in nas spomniti na to, da se lahko tudi svet spremeni in preobrazi, tako kot se spremeni kruh v Kristusovo telo. Svet se lahko spremeni, ker želi Bog bivati na tem svetu in tako lahko vse, kar srečamo, postane prispodoba za Njegovo odrešujočo in blagoslovljujočo resničnost. V spremenjenem kruhu na naših ulicah slutimo, kako se je Božje učlovečenje dotaknilo celotnega stvarstva. Razkazujemo ga povsod, da bi izpovedali – povsod prodira Božje odrešenje. Nič ni izvzeto, izločeno. In tako ponovno – v vseh stvareh... Bog.